

Mál nr. 192/2017
M og
vátryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar Í.
Vinnuslys þegar maður féll aftur fyrir sig og slasaðist 10.7.2014.

Gögn.

1. Málskot móttakið 14.6.2017 ásamt fylgiskjölum nr. 1-10
2. Bréf V dags. 20. 7.2017 ásamt fylgiskjölum 1-2

Málsatvik.

M var að vinna við uppsetningu snjóflóðavarnargirðingar í fjalli, þegar hann féll um 3-4 metra aftur fyrir sig niður fjallið og lenti á undirstöðu fyrir jarðbor og slasaðist. M segist hafa verið að toga í bönd sem voru notuð við að festa jarðbor til að gæta að hvort þau væru tryggilega boruð niður þegar festing gaf sig með þeim afleiðingum að hann féll aftur fyrir sig í miklum halla. Slysið var ekki tilkynnt til Vinnueftirlitsins þrátt fyrir ákvæði 79. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. M krefst bóta úr ábyrgðartryggingu Í hjá V og byggir á því að aðstæður hafi verið óforsvaranlegar á verkstað og festingar á jarðbor hafi verið óforsvaranleg og Í beri ábyrgð á þeim vanbúnaði. Af hálfu M er sagt að hann sé ófaglærður launþegi og hafi ekki verið verkstjóri eða stjórnandi og hafi M einungis starfað í mánuð á vinnustaðnum þegar slysið varð. V hafnar bótaskyldu, en verði á hana fallist telur V að M eigi sjálfur að bera hluta sakar. V byggir á því að ekki hafi verið sýnt fram á að óhappið á vinnustaðnum umræddan dag hafi orðið vegna saknæmrar og ólögmætrar háttsemi eða eftir atvikum athafnaleysis Í eða annarra aðila sem Í ber ábyrgð á. V segir að M hafi haft stöðu verkstjóra við umrætt verk. Þá sé M skráður sem borstjóri í öllum verkfundargerðum vegna verksins. V segir að M hafi haft töluverða reynslu og þekkingu af störfum eins og þeim sem hann var að vinna við í umrætt sinn. V segir að þar sem M hafði stöðu verkstjóra hafi honum borið að gæta að öryggi starfsmanna þ.á.m. sjálfs sín og hlutast til um úrbætur eða gera vinnuveitanda viðvart og eftir atvikum stöðva framkvæmdir ef hann hefði talið þess þörf. V segir að M hafi ekki getað togað í böndin án þess að gera ráð fyrir að þau væru laus, þar sem hann var að kanna það hvort svo væri eða ekki.

Álit.

Í ráðningarsamningi milli Í og M dags. 10. júlí 2014 er starfsheiti M verkstjóri. Samkvæmt fundargerðum verkfunda vegna þess verks, sem unnið var að þegar M slasaðist er hann jafnan titlaður borstjóri en aðrir aðilar á þeim fundum eru tilgreindir sem verkstjóri verktaka, fulltrúi verkstjóra á verkstað og öryggisstjóri á verksstað. Miðað við fyrirbyggjandi fundargerðir verkfunda vegna verksins sem um ræðir er óhætt að slá því föstu að M gegndi ekki stöðu verkstjóra og hafði ekki með öryggismál eða starfshætti á vinnustað að gera við umrætt verk þegar hann slasaðist. Slys M var ekki tilkynnt til Vinnueftirlits ríkisins þrátt fyrir ótvíræða lagaskyldu Í að gera það þegar slys eins og þau sem hér ræðir um gerast. Rannsókn Vinnueftirlitsins á verkstað svo sem lög gera ráð fyrir hefði átt að leiða í ljós hvernig aðstæður voru og hvort fullyrðing M stæðust eða ekki um að aðstæður hafi verið óforsvaranlegar. Þar sem Í vanrækti skyldu sína að tilkynna slysið til Vinnueftirlitsins verður að leggja frásögn M um aðdraganda að slysinu og aðstæður á verkstað ásamt öðrum fyrirbyggjandi gögnum, til grundvallar í málinu. Af þeirri frásögn verður ekki annað ráði en að aðstæður hafi verið ófullnægjandi í umrætt sinn. Á M því rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu Í hjá V en háttsemi hans sjálfs telst ekki til stórkostlegs gáleysis eða ásetnings í skilningi 23. gr. a skaðabótalaga nr. 50/1993.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu Í hjá V.

Reykjavík 29.8. 2017.
Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.